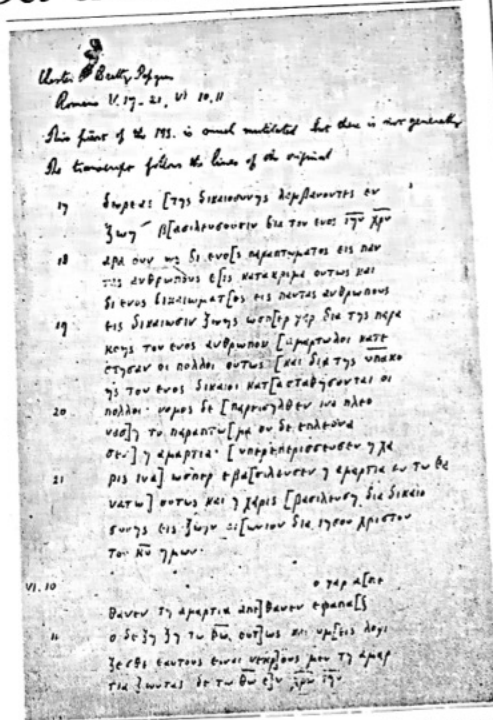

Det eldste bibelhåndskrift

Det er nu ca. et halvt år siden den kjente engelske forsker Sir Frederick Kenyon fant et papyrusmanuskript som har mentes å kunne fastslå som det eldste eksisterende av det nye testamente...

Det er nu ca. et halvt år siden den kjente engelske forsker Sir Frederick Kenyon fant et papyrusmanuskript som har mentes å kunne fastslå som det eldste eksisterende av det nye testamente...

- 17. De som får rettferdighetsgavens... skal herske i liv ved den ene, Jesus Kristus.
18. Altså, likesom (se det blev) ved ens fall til fordømmelse...
19. Ti likesom ved det ene menneskes uylidighet...
20. Men loven kom inn ved siden av forat fallet skulde bli større...
21. Forat likesom synden hersket i døden...
Kapittel 5.
17. Ti kom døden til å herske ved den ene på grunn av den enes fall...
18. Altså: likesom ens fall blev til fordømmelse for alle mennesker...
19. ti likesom de mange er blitt syndere ved det ene menneskes uylidighet...
20. Men loven kom til, for at fallet skulde bli stort; men hvor synden blev stor blev nåden enda større...
21. forat, likesom synden hersket ved døden, så skulde også nåden herske ved rettferdighet til evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre.
Kapittel VI, 10-11:
10. Ti det han døde, døde han engang for synden, men det han lever, lever han for Gud.
11. Således anse også dere dere selv å være døde (:) at dere er døde) for synden på den ene side og på den annen side levende for Gud i Kristus Jesus.

Et budskap i tunger med tyding fremkom. Hermed sluttet dette stevno, som var det herligste vi har hatt i Betania. K. Iversen.

Arsfest

Den norske Kongomisjon (Alb. M. Christiansen) har Arsfest søndag den 16. oktober kl. 5 i Vennekretens lokale, Osterhaugsgt. 1, Oslo. Alle hjertelig velkommen.

Bibeluke og stevne.

Filladelfia forsamlingen i Sarpsborg hadde innbudt til bibeluke fra 5. til 11. september med avslutningsstevne søndag 11. september. Bibellærere var innbudt fra Erling Strom og Werner Skibsted. Bibeluken begynte med velkomstmote mandag kl. 8. Det var ikke særlig mange tilreisende...

G. I.

Den norske Kongomisjon.

I tiden fra 20. mars til 20. september 1932 har jeg mottatt følgende bidrag til br. Alb. M. Christiansens virksomhet i belgisk Congo:

- L. og S. S., Bergen kr. 110.
Håbet, Eidsvoll v. Arnt Andersen 91.66, Fredrikstad ved Sv. Shwan 161, Ploens gt. 4, Oslo v. Marthin Nielsen 59, Betania, Hyggen v. Helene Jensen 20, Gystad barneforening v. E. Pedersen og M. Furuseth 50, Moss kvinnemisjon v. Albertha Larssen 100, Oslo og Sorkedalen v. Ole O. Fjeld 691.13, T. M., Hyggen 10, Betel, Magnor v. A. Bekåsen 40, Holmsbu kvinnemisjon v. Signe Iversen 100, O. C. M., Nannestad 105, 2 sore, Lillesand 10, Drammen 300.

På br. Christiansens vegne ber jeg hver enkelt giver motta en hjertelig takk.

Danvik pr. Drammen 20. september 1932.

Erling Syvertsen.

Sammenslutning.

Tirsdag 20. september blev de tre største metodistsamfund i England forenet til ett. Nu eksisterer ikke lenger «Den forenede metodistkirke», «De oprinnelige metodister» og det wesleyanske samfund.

Den nye metodistkirke blir Englands største kirkelige organisasjon nest etter den anglikanske statskirke.

K. Iversen.

orkenen. Jeg kjenner ditt hovmot, og ditt hjertes ondskap, ti du er kommen herfor for å se på kampen.» Her ser vi også at hatet kom fra Davids egen bror likesom tilfellet var med Josef. Når vi følger denne linje, fremgår det samme overfor alle bekjennere. Hatet kom fra deres nærmeste, og gjør det den dag idag. Ja fra dem som i åndelig hønsende skulde stå nærmest.

Men se hvilket beskjedent svar David ga sin vrede bror: «Hvad har jeg gjort, det var bare et ord.»

Bare et ord er nok og vreden optendes. De vil selv sitte på tronen, og tror å kunne gå av med seiren, men er dog maktesløse når det avgjørende kommer. De har heller ingen evne til å skjeldne, de mener det er bare hovmot og kan ikke se det er tilhiden til Gud, og lydligheten mot hans åpenbarelse som er grunnlaget for bekjennelsen.

SPREDTE FELTER

Stevne i Arendal

(Resten) Stevnet fortsatte mandag med samtale over: «Tjenesten i menigheten.» Et par sange blev sunget, hvorefter br. J. Hushovd leste Kol. 3, 1-4.

Daniel Nilsen innledet med Efs. 4, 1-16. Kristus som er menighetens hode, vet best hvad menigheten trenger. Det er han som gav noen til apostler, (gjennom dem har vi fått omtrent hele det nye testamente) og noen til profeter. Den profetiske nådegave bringer skjulte ting frem i forsamlingen. 1. kor. 14, 24-25. Vi trenger alt Gud har tiltenkt menigheten! Den profetiske nådegave skal være i menigheten fra pinsedag til borttrykkelsen. I Filipp. ser vi hvad en evangelists gjerning består i. En bibelsk evangelist oplever bibelens ord, og hjelper menigheten å opleve dette. I Paulus finner vi flere av disse nådegaver kombinert. Han var apostel (Rom. 1, 5, 1. kor. 9, 2), han var hyrde eller eldste (1. Pet. 5, 1.), han var også lærer (1. Tim. 2, 7). En hyrdes gjerning er å vokte hjorden fra alt som vil forderve den, passe den for «rovdyrene», villfarende lærdomme og også gi dem åndelig mat og drikke.

Kjelås: Det er nødvendig å ha et godt grunnlag å bygge på. Leste Ap. g. 6, 1 flg. Dette beviser hvordan apostlene gikk frem når de skulde utta noen til tjenesten. De uttok dem ikke fordi de var rike og hadde en fin stilling, men fordi de var fulle av tro og den Hellig And. Derefter leste han om tjenestene, fra Rom. 12, 6 og Tim. 5, 17.

Det blev fremholdt at grunnet all splittelse var ikke alle nådegaver virksomme i alle disse forskjellige grupper. Ipr nevnte nådegaver var ikke gift til en enkelt gruppe, men til menigheten som en helhet. Man var også enig om det var ubibelsk å innsette til eldste og ledere unge menn, som hadde liten erfaring og kjennskap til Guds ord, eller i hele tatt å innsette dem som ikke holdt bibelens mål. Se målestokken i 1. Tim. 3, 1-10 samt Tit. 1, 5-9. Broder Paulsen fra Tvedestrand

talte også litt om dette. En annen br. nevnte at de som tjener i menigheten trenger megen nåde. En broder mente at unge menn ikke lunde innsettes som eldste, da det er tale om at man skal ha troende barn. Tit. 1, 6. Evangelist Toresen fremholdt det måtte være hoiaktede menn blandt brodrerne. Mange store og belærende sannheter kom frem som dessverre vil bli for langt å referere. Motet avsluttedes med at vi stående takket Gud. Et par herlige budskap i tunger med tyding, samt en profeti blev oss meddelt ved Anden!

Slutningsmotet mandag aften åpnedes med sangen nr. 62 i Schib., hvorefter Terje Hushovd leste Hebr. 12, 25-29 og dwelte ved Guds tale til menneskene. Se til at du ikke avviser ham som taler fra himlen. Sørensen sang: «I det fjerne jeg skuer et underbart syn.» Daniel Nilsen leste Jud. 1, 20-23. Vi skal ikke oppbygge oss på noe annet en vår hoihellige tro. Vi lever ikke for oss selv, men skal også yde til andre. Og vår ydeevne står i forhold til hvad vi nyter fra Gud. En broder sa: «For kjente jeg ikke navnet Jesus, men nu kjenner jeg det.» En broder frembar hilsen fra vennene i Brooklyn. (Hebr. 10, 25.)

En broder sa: «Jeg er glad for frelsen er en virkelighet. Den tunge som før bandet, synger idag. Den sjel som før var sort er hvit idag.»

Flere vidnet om sin Frelser. Holm sang: «Mens alt så herlig blomstrer», og fortalte om en tildragelse fra et bønnemote. En søster sang: «Ta mig ved hånden, O Frelser, led mig ad veien frem. Selv om den selsomt snor sig, sikkert det bærer hjem!» Etfer bønnemote fikk de se at søsteren var flyttet hjem til herligheten med denne sang på sine leper. Du som er uten samfund med Gud, søk ham ikveld.

Ev. Toresen: Jerm. 8, 20. Jeg synes dette er et av de alvorligste ord i min bibel. Første gang vi finner ordet stevne er i Matt. 28, 16. Så dette er bibelsk. Da jeg blev frelst, spådde dem mig udergang; men jeg har hatt fremgang. Halleluja. Kjelås sang og vidnet om at Jesus tok vår synd og skyld (straff) på sig for at vi skulde gå fri. Søster Amot, Larvik: Hvor salig å bo på forløsningens grunn.

Broder G. Gundersen: Her kunde vi holde på lenge da emnet er uuttømmelig. Vi blir aldri trette av Guds ord.

Misj. D. Jakobsen: «Jesus blir dyrebarere fra år til år. Vi har vært i den stilling dere ufredste er. Men idag er vi frelste! Priset være Gud.

Vår evangelist ute i Banda tok op en liten pike ute på venen. Han bragte henne hjem i misjonsstasjonen. Vi tok fillene av og vasket og klædde henne i nye klær! Hun fikk navnet Sara. En tid efter var vår evangelist ute og kom tilbake med en annen liten pike. Da satt Sara på trappen klædt i sine nye klær. Når den lille pike som senere blev kalt Piarri, så Sara, turde hun ikke gå bort til henne. Men Sara sa: «Sett dig her hos mig; for sådan som du er nu har jeg vært. Og sådan som jeg er nu skal du bli. Lovet være Gud!»

